

slaat een diepe wonde in het hart van haar geliefden.

Moeder, wij blijven U dankbaar gedenken. Dierbare kinderen, dankbaar om de verdiensten, wil ik u troosten met de verzekering dat gij alles betracht hebt om lief en leed met mij te delen.

Dank aan mijn aanpalende bureu voor de vele blijken van uw zorgende liefde op mijn lijdensweg.

De families D'Haenens, Vercleyen,
Van Hoorde, Stevens
danken U van harte voor uw
deelname in hun rouw.

Met innige liefde en grote dankbaarheid
denken wij terug aan
mevrouw

Maria-Héléna D'HAENENS

weduwe van de heer
FRANS VAN HOORDE

geboren te Deftinge op 31 juli 1911 en
overleden in het Burgerlijk Ziekenhuis te
Ronse op 14 juli 1979.

Uitg. Miserez, Deftinge

Zij respecteerde ieders politieke of godsdienstige overtuiging zonder onderscheid te maken van stand of kleur, een reden temeer om de hare te eerbiedigen. Haar lijdensweg heeft zij aanvaard op de manier die haar eigen was, zonder klagen, keramen of kreunen heeft zij alle morele en smartelijke beproevingen doorstaan.

Zij mocht terugblikken op een hard, actief en zeer gevuld leven. Het lijden en de beproevingen hebben van haar geen verbitterd mens gemaakt, maar eerder opengesteld voor de rijkdom van de vriendschap en dienstbetoon.

Iedereen was altijd welkom. Met de volle inzet van haar persoonlijkheid en bijgegaan door haar echtgenoot Frans (helaas te vroeg aan het aardse onttrokken) heeft zij haar onbaatzuchtig opgeofferd voor haar zoon opdat hij het beter zou gehad hebben dan zij. Daarin slaagde zij dan ook, want bij het beeindigen van zijn hogere studies straalde er een innerlijke, fiere voldoening op haar gelaat. Zij was een wonder van goedheid, zij was liefde die altijd alles gaf en niets teruggeiste. Na het afsterven van vader vond ons moeder sterkte en troost in een dagelijkse gang naar de kerk, waar zij niet zozeer voor haarzelf bad, maar voor haar kinderen en kleinkinderen. Zij schonk zich in liefde en in warme vriendelijkheid aan haar broers en zusters, nu nog 4 in aantal helaas ; 2 schakels zijn in een tijdspanne

van 9 maanden uit de geoliede ketting weggerukt en kunnen niet meer vervangen worden.

Alle familieleden werden er even gulhartig onthaald, de woorden haat en nijd waren voor haar onvindbaar in een woordenboek. De sympathieke buurt waar zij gans haar leven verbleef zal nooit meer haar "handopsteek met de goedendag" kunnen beantwoorden : zo was ook LENA.

De wekelijkse zitdag van de mutualiteit was een stuk van haar leven : haar onfeilbaar geheugen, de preciesheid van de gebeurlijke administratie en geldelijke verhandelingen, de orde en de netheid in de uitvoering ervan hebben ertoe bijgedragen dat de secretaris Richard alsmede alle leden een onomstootbaar vertrouwen in haar stelden.

Trouwens een andere mijlpaal in haar leven was de periode toen het lokaal van de oud-krijgsgevangenen bij haar gevestigd was. Alle nog overblijvende oud-gedienden "zouden uren nodig hebben" om de onvergetelijke herinneringen op te halen.

Als moeder van smarten hield zij in de kwellingen die haar lichaam aftakelden, haar blik gevestigd op de lijdende Kristus en toen haar ogen het niet meer vermochten, waren haar handen voortdurend gevouwen en prevelden haar lippen af en toe als het ware in een gebed verzonken. Haar heengaan laat een leemte na en